

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 218/05
28.02.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Dragomira Milojevića, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline i Bate Cvetkovića, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanje javnog reda i mira iz člana 24. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K.413/04 od 14.10.2004. godine, u sednici veća održanoj 28.02.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimičnim **UVAŽENJEM** žalbe branioca optuženog AA, **PREINAČUJE SE** presuda Okružnog suda u Novom Sadu K.413/04 od 14.10.2004. godine, samo u pogledu odluke o kazni, tako što Vrhovni sud, optuženog AA, za krivično delo sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanje javnog reda i mira iz člana 24. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru Republike Srbije, za koje je navedenom presudom oglašen krivim, primenom člana 42. i 43. Osnovnog krivičnog zakona, **OSUĐUJE** na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine, u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 12.09.2004. godine, pa do dalje odluke suda.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu K.413/04 od 14.10.2004. godine, optuženi AA je oglašen krivim, za krivično delo sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanja javnog reda i mira iz člana 24. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru i osuđen na kaznu zatvora, u trajanju od tri godine, u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru, počev od 12.09.2004. godine, pa do dalje odluke suda. Optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje ili da se preinači i optuženom izrekne blaža kazna.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.343/05 od 18.02.2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je, razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u žalbi i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalba je delimično osnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, niti bitne povrede na koje se žalbom ukazuje.

Iz opisa radnji navedenih u izreci pobijane presude, proizilaze sva bitna obeležja bića krivičnog dela, sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanje javnog reda i mira iz člana 24. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru, za koje je optuženi pobijanom presudom oglašen krivim. O svim odlučnim činjenicama, dati su dovoljni, jasni i pravilni razlozi koji ne sadrže protivrečnosti, a izreka presude je jasna i razumljiva i ne protivreči sama sebi i datim razlozima. Odbrana optuženog je detaljno cenjena kako pojedinačno, tako i u odnosu na ostale izvedene dokaze. Stoga se žalbeni navodi branioca optuženog, da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, ocenjuju neosnovanim.

Pobijajući utvrđeno činjenično stanje, branilac optuženog ponavlja odbranu iznetu na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom i pobija pravilnost ocene izvedenih dokaza ističući, da je prvostepeni sud pogrešio, što je poverovao iskazima oštećenog i svedocima koji su bili prisutni kritičnom događaju, a nije poverovao optuženom koji je predstavio događaj onako kako se stvarno i odigrao.

Nasuprot žalbenim navodima branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je činjenično stanje dovoljno razjašnjeno i da su u pobijanoj presudi dati pravilni razlozi u pogledu činjenica važnih za donošenje odluke. Naime, optuženi je kritičnog dana, u ranim jutarnjim satima, boravio u diskoteci "BB" i oko 4,00 časa ujutru, prelazi u kafić "VV", gde se zadržava oko petnaestak minuta. Na putu do kuće susreće svoju devojkicu i sa njom se zadržava u blizini kafića "VV". Oštećeni GG je policajac u OUP DD. Vraćajući se iz smene, čekajući prvi jutarnji autobus da ode u DD1, gde stanuje, svratio je u kafić "VV", naoružan i u uniformi. Oko 4,45 časova, oštećeni napušta kafić i kreće ka autobuskoj stanici. Kako je ulična rasveta još bila uključena, a i svitalo je, oštećeni uočava da se dva lica tuku u ulici DD2, u DD. Pokušao je da ih razvadi i prekine tuču, da bi optuženi, koji je neposredno pre toga bio sa svojom devojkicom na suprotnoj strani ulice, došao do ova dva mladića, od kojih jednog poznaje, obratio se najpre rečima oštećenom "Šta se ti mešaš, dosta mi je više vas policije", a potom iz zadnjeg levog džepa pantalona izvadio nož na rasklapanje tzv. "Leptir", prišao oštećenom i rekao mu: "Hajde, pičko, izvadi pištolj i pucaj ako smeš" zamahujući desnom rukom u kojoj je bio nož prema oštećenom i to u predelu grudi i stomaka. Oštećeni je uspeo da izbegne taj napad optuženog. Međutim, optuženi ponovo pokušava da napadne oštećenog. Svedoci ĐĐ i EE, uspeli su da mu odvrate pažnju sa oštećenog. Optuženi je pobjegao sa lica mesta i sve do momenta hapšenja se krio u kući svojih roditelja.

Pravilno je prvostepeni sud zaključio da je optuženi svojim radnjama sprečio ovlašćeno službeno lice da izvrši službenu radnju - da uspostavi javni red i mir, odnosno prekine tuču i verbalnim vređanjem i napadom nožem.

Pravno kvalifikujući utvrđeno činjenično stanje, pravilno je prvostepeni sud postupio kada je našao da se u radnjama optuženog AA, stiču zakonska obeležja krivičnog dela, sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanje javnog reda i mira iz člana 24. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru.

Pri izricanju kazne, prvostepeni sud je cenio sve okolnosti, koje su od značaja za odmeravanje kazne u smislu člana 41. OKZ i to od olakšavajućih okolnosti da se radi o mladom čoveku, njegove imovinske i porodične prilike (nezaposlen, roditelji ga izdržavaju, neoženjen, bez dece) i dosadašnju neosuđivanost, dok otežavajuće okolnosti sud nije našao. Tim svim okolnostima dat je odgovarajući značaj koji one imaju kod odmeravanja kazne, pa je optuženom izrečena kazna zatvora u trajanju od tri godine, uz primenu zakonskih odredaba o ublažavanju kazne.

Međutim, Vrhovni sud nalazi da je izrečena kazna veća nego što je to nužno sa stanovišta svrhe kažnjavanja, iako su primenjene odredbe o ublažavanju kazne, nalazeći da će se u konkretnom slučaju i manjom kaznom od one koju je izrekao prvostepeni sud ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 33. OKZ, u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija - član 5. stav 2. OKZ, pa je optuženom, uz uvažavanje žalbe, ovaj sud izrekao kaznu zatvora od dve godine.

Sa izloženog, a na osnovu člana 391. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

an